

ת"פ 14259/06/13 - מדינת ישראל נגד אייל גוזלן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

21 ינואר 2015

ת"פ 14259-06-13 מדינת ישראל נ' גוזלן

בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל

המאשימה:

נגד

אייל גוזלן

הנאשם:

נוכחים:

בא-כוח המאשימה - גב' לירון אשל (מתמחה)

בא-כוח הנאשם - עו"ד חווה דיסטלפלד

הנאשם התייצב

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בתקיפה של שוטר הגורמת חבלה ממש ובאיומים כלפי אותו שוטר.

הארוע כולו התרחש בתא ההמתנה למעצרים, בו היו הנאשם והכלאי, אליו הובא הנאשם לאחר שנעצר. לאחר שמיעת הראיות הוברר כי עובר לארועים נושא כתב האישום הודיע שוטר נוסף לכלאי ולנאשם, כי הנאשם עתיד להשתחרר ממעצר. כמפורט בהכרעת הדין הכלאי החליט לבצע בשלב זה חיפוש אצל הנאשם בחדר אחורי. לאחר החיפוש, כשחזרו השניים לתא ההמתנה, לאחר שהכלאי קירב אל הנאשם את פניו, תקף הנאשם את הכלאי בכך שנגח בראשו, נתן לו 2 - 3 מכות אגרוף לפניו וגרם לו לדימום ולחבלה ולפינוי לקבלת טיפול רפואי (ת/2 - ת/3). בנוסף, במהלך אותה התרחשות איים הנאשם על הכלאי שיהרוג אותו באחוז בכלאי. יצוין כי הארוע הסתיים עם כניסת שוטרים לתא והפרדת הנאשם מהכלאי. הנאשם טען שכל פעולותיו בוצעו מתוך הגנה עצמית, וטענתו נדחתה לאחר שמיעת הראיות, כמפורט בהרחבה בהכרעת הדין.

הנאשם נשלח לשירות מבחן, שעמד על קבלת אחריות חלקית למעשים, תוך עמידה על הטענה להגנה עצמית, לצד הבעת חרטה וצער על הפגיעה בכלאי כתוצאה מתגובתו האלימה. שירות המבחן התרשם מרמת סיכון נמוכה להישנות

עמוד 1

עבירות והעדרם של קווים אלימים מגובשים וקווים עבריינים, עמד על העדר העבר הפלילי והעדרם של תיקים פתוחים ועל הנכונות להשתלב בהליך טיפולי לשליטה בכעסים במסגרת קבוצה טיפולית קצרת מועד. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם ענישה טיפולית שיקומית בדמות צו מבחן ושל"צ. כידוע, המלצת שירות המבחן היא כלי עזר ואינה מחייבת את בית המשפט.

במסגרת הטיעונים לעונש עמד ב"כ המאשימה על חומרת המעשים, כשייחס חומרה יתרה לעובדה שהמעשים נעשו בתוך כותלי תא המעצר כשהנאשם במשמורת, אופיינו בתעוזה וגרמו נזק לאיברים רגישים. הוא הפנה לפסיקה המשקפת מדיניות ענישה מחמירה ולא סלחנית למעשי תקיפת שוטרים וכוללת עונשי מאסר בפועל גם ברף התחתון של מתחם הענישה. הוא טען למתחם ענישה לארוע כולו הנע מ - 12 - 24 חודשי מאסר, ונוכח מכלול הנסיבות שפירט, לרבות האמור בתסקיר, עתר לעונש באמצע המתחם, לצד פיצוי לכלאי וקנס מרתיע.

ב"כ הנאשם טענה כי יש חשיבות של ממש לרקע למעשים, היינו למעצרו של הנאשם, שלא הייתה לו הצדקה, ולעובדה שנמסר לו על שחרורו ורק אז עלתה הדרישה לחיפוש שקוממה אותו. היא הדגישה את מצבו הנפשי באותה נקודת זמן ואת תגובתו, שלשיטתו ולהבנתו עד היום היוותה פעולה של הגנה עצמית, הגם שהנאשם מכיר כיום בכך שהאמצעים היו מופרזים. ב"כ הנאשם ציינה כי מתחם הענישה מתחיל מענישה מותנית לצד של"צ, והפנתה לפסיקה שבה נמנע ביהמ"ש מהרשעה בנסיבות דומות. היא הפנתה לתסקיר החיובי וליתר הנסיבות המקלות ועתרה לאמץ את המלצת התסקיר, בצינה כי המלצה זו מקדמת גם את האינטרס הציבורי.

הנאשם הביע צער על כך שהפעיל כל כך הרבה כוח, ביקש לשקם את חייו ועתר שבית משפט יתחשב בו.

דין והכרעה

דומה שלא צריך להכביר מילים אודות הנפסדות שבמעשי אלימות שנלווים אליהם דברי איום, הכוללים פגיעה בראש הגורמת חבלה ממש, מקל וחומר כאשר המעשים מופנים לגורם אכיפת חוק בעת שהנאשם מצוי במשמורת המשטרה. המעשים פוגעים בביטחון, בגוף, בשלוות הנפש ובכבוד וכן בפעולה התקינה של גורמי אכיפת החוק.

מדיניות הענישה ביחס למעשים מסוג זה היא מגוונת ומשרעת הענישה היא רחבה, כאשר הענישה במקרים רבים היא מוחשית וכוללת עונשי מאסר.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה בה נקבעו מתחמי ענישה שתחתיתם אינה נופלת מ - 8 חודשי מאסר והם מגיעים עד 24 חודשי מאסר. עיון באותם פסקי דין מעלה כי מדובר היה בנסיבות שונות, בהן הארוע כלל מגוון מעשים ומגוון עבירות, המעשים הופנו כלפי יותר משוטר אחד, ובמקרה אחד נעשתה הפגיעה באמצעות קב עץ. בכל המקרים לא היה כל דופי בהתנהגות השוטרים. בשל האבחנות עליהן אעמוד להלן, אני סבורה כי מדובר במתחמים מחמירים יחסית למתחם הראוי בנסיבות העניין. ב"כ הנאשם מצידה הפנתה לפסיקה שבה נמנעו בתי המשפט מהרשעה, אלא שעיון בפסקי הדין מעלה כי עיקר המשקל ניתן לנסיבות שיצרו פגיעה קונקרטיית מוכחת ומשמעותית באופק חיי הנאשמים, ויש קושי ללמוד מאותה פסיקה על מדיניות הענישה.

בבואי לבחון את חומרת המעשים שלפניי בנסיבותיהם, מקובלת עליי טענת הסנגורית כי אין להתעלם מתחושתו הסובייקטיבית של הנאשם שנגרם לו עוול מעצם מעצרו, כשבסופו של דבר לא היה צורך במעצר והוא שוחרר, ובהמשך מהתסכול שחש עקב דרישת החיפוש לאחר שנמסר על הכוונה לשחררו. אין בתחושות אלה כדי להצדיק בכל דרך ביצוע עבירות על ידי הנאשם, אך יש בהן כדי להבהיר את המצב הנפשי הרעוע והשבירי בו היה מצוי ואת חוסר השליטה העצמית, שהוגבר גם עקב צריכת אלכוהול בכמות לא גדולה טרם מעצרו. ב"כ המאשימה אמנם טוען כי מעשי הנאשם התמשכו וכללו מספר שלבים, אלא שלמשמע הראיות נוכחתי כי מדובר היה במעשים שנמשכו פרק זמן קצר, בשעת כעס ומתוך איבוד עשתונות, ואין מדובר במעשים מתוכננים אלא אימפולסיביים, הן לעניין התקיפה והן לעניין האיומים. כפי שפורט בהכרעת הדין, אין מדובר במעשים המהווים הגנה עצמית. עם זאת, אינני מתעלמת מכך שהנאשם חש שהכלאי מתגרה בו, לא רק בחיפוש שערך ובעיתוי שבו החליט לערוך את החיפוש, אלא גם בקירוב פניו אל הנאשם כפי שעלה מן הראיות. אציין עוד כי לאחר שמיעת הראיות מצאתי לנכון לזכות את הנאשם מעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות בכוונה להכשילו בתפקידו, ולהרשיעו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש, שכן התקיפה בוצעה לאחר שהושלמה פעולת החיפוש, ושוכנעתי כי התקיפה לא בוצעה מתוך מטרה להכשיל את הכלאי בתפקידו אלא כביטוי של תסכול וזעם מצד הנאשם. גם בהיבט זה נבדל התיק שלפניי מתיקים של תקיפת שוטר בכוונה להכשילו בתפקידו. עם זאת, יש חומרה יתרה בתקיפת גורם אכיפת חוק בתוך מתקן משטרתית בתא ההמתנה של העצורים. לעניין פוטנציאל הנזק והנזק שנגרם, לאחר שמיעת הראיות ניתן היה להתרשם מפער בין הכלאי לנאשם מבחינת הגיל וקלות התנועה, ודברי הנאשם כי הכלאי הסתבך עם האדם הלא נכון, מלמדים על פוטנציאל הנזק המשמעותי. בפועל הפגיעה הייתה בראש, הכלאי נחבל, דימם ונזקק לטיפול רפואי שכלל תפרים. למשמע הכלאי ניתן היה להתרשם כי הארוע מסעיר אותו גם בחלוף תקופה ארוכה.

בהתחשב בנסיבות שתוארו ובמידת הפגיעה בערכים המוגנים, מתחם הענישה נע מתקופת מאסר ממושכת הניתנת לריצוי בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר.

כמו כן יש מקום לפיצוי שישקף את הפגיעה הפיזית, שלמרבה המזל חלפה, והפגיעה בכבודו של הכלאי שאותותיה ניכרו בעדותו בחלוף השנים.

הענישה הקונקרטי

לא מתקיימים שיקולים המצדיקים סטייה ממתחם הענישה ובתוך המתחם יש חשיבות לנסיבות לקולא ולחומרה שלהלן:

ראשית, הנאשם נעדר עבר פלילי וללא תיקים פתוחים. ביתר מישורי החיים תפקודו תקין. ניתן לקוות כי אכן מדובר במעידה חד פעמית.

שנית, הנאשם אמנם לא הודה במיוחס לו, אלא שטענתו התמקדה בעיקר בכך שביצע את המעשים מתוך הגנה עצמית. עקב כפירתו נוהלו הוכחות.

שלישית, הגם שהנאשם לא הודה באחריות לעבירות בהן הורשע, הוא הביע בדיעבד צער על הפגיעה בכלאי והתייחס להפעלת כוח מופרז. יש חשיבות גם לנכונות להשתלב בהליך טיפולי לשליטה בכעסים, המשקפת את הבנתו כי התנהגותו חצתה את הגבול וביטאה חוסר שליטה.

רביעית, תסקיר שירות המבחן מעלה כי לנאשם אין דפוסים עבריינים ומידת הסיכון הנשקף ממנו היא נמוכה.

חמישית, אני לוקחת בחשבון את העובדה שחלפו למעלה משנתיים וחצי מאז הארוע.

שישית, במידה מועטה אני לוקחת בחשבון את מחדלי החקירה אליהם התייחסתי, שיש בהם כדי להצביע על פגמים מסויימים, הגם שאינם יורדים לשורש העניין, בניהול החקירה.

שביעית, אני מתחשבת בנסיבות האישיות ובעובדה שהנאשם עלה לישראל לפני שנים לא רבות ומתמודד עם האתגרים הקיומיים.

לאור כל הנסיבות המקלות מצאתי לנכון ליתן לנאשם הזדמנות ולהטיל עליו את תקופת המאסר המקסימלית הניתנת לריצוי בעבודות שירות לצד ענישה מותנית מרתיעה ופיצוי משמעותי לכלאי.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז.

הנאשם יתייצב במפקדת מחוז מרכז ביום 18.2.15 שעה 8:00, לתחילת ריצוי עונשו.

הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות.

2. מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות למעט איומים.

3. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת איומים.

4. קנס בסך 750 ₪, או 2 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 3 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.9.15. **לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.**

5. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 7,500 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 15 ימים.

6. פיצוי למתלונן, ע.ת. 1 בסך 2,500 ₪, אשר ישולם ב- 2 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.3.15. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת החיוב לפירעון.

המזכירות תשלח עותק מגזר-הדין למתלונן, אשר ימסור לה במישרין את פרטי חשבון הבנק וסניף הבנק.

7. בהסכמת הנאשם, ניתן בזאת צו מבחן לתקופה של 6 חודשים, הכולל השתתפות בטיפול לשליטה בכעסים ומילוי הנחיות שמ"ב. מובהר לנאשם, כי אם לא ימלא אחרי תנאי הצו, מוסמך בית-המשפט לחזור ולגזור את דינו.

8. ניתן צו כללי למוצגים, לשיקול דעת קצין משטרה.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות/לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום א' שבט תשע"ה, 21/01/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת

הוקדעלידימשהבואזיזה